

гора. Те изкопват трап в земята, ограждат го над нея със зидове от непечени тухли, а отгоре покриват със папур, или едра слама, като най-отгоре нахвърлюват дебел пласт пржст. Цялата кжща разделят обикновено на три и я измазват извжтре хубаво. В едното отделение зимува едрият добитък — волове и биволи, а в стаята край него спат хората. Между двете тия отделения има прозорец без стжкла. През него минава топлината от обора в стаята на хората, защото те нямат джрва за отопление.

Огън кладат, но не с джрва, или камени вжглища, а със сушен тор. През летото, още до като е пресен, те го смесват с малко слама, изсушват го на слжнцето и го натрупват на големи купчини. На така приготвения тор за горене казват *тезек*. Той гори бжрзо и топли слабо.

Когато узнах всичко това, видях че ние ще носуваме в сжседство с добитжка, аз неможах да скрия очудването си. Добродушния стопанин побжрза да ме успокои:

— Не гледайте, господине, че ни е малка кжщичката и сме бедни, сжрдце да е широко и здраве да има. Неволята ни е научила тжй да живеем.

И аз едва ли ще забравя някога гостоприемството на тия бедни, но добри хора.

Хр Спасовски.

ЗАВИСЛИВИЯ СЖСЕД.

Един човек виждал, че лозата на сжседа му, ражда много хубаво грозде. Той му завидял и искал да му напакости. Една нощ отишел пред кжщата на сжседа си, извадил ножа си и орязал пржчките на лозата. На следната година лозата родила още по-хубаво грозде. От тогава взели да режат всички лозя, за да дават по-хубаво грозде.